

1) створення на вітчизняних підприємствах систем якості відповідно зі стандартами ISO 9000 має починатися зі створення загальної методології, що передбачає реальну оцінку стартових умов, етапи і послідовність робіт з якості на шляху перебудови всієї корпоративної культури на принципах загального менеджменту якості;

2) потрібно реформувати діючу нормативно-правову базу, в результаті чого мають бути скасовані застарілі методи та процедури оцінки, а встановлені такі, що відповідають вимогам сучасного ринку;

3) є необхідність в удосконаленні не лише теоретичної бази управління якістю, але й стандартів ISO 9000 зокрема, щоб одержати в результаті логічно обґрунтовані й більш зрозумілі для практичного використання стандарти.

Список використаних джерел:

1. Пріоритетні напрями актуалізації системи стандартизації в нафтогазовій галузі [Електронний ресурс] / О. М.Ковалко, П. М. Хомик, А. В. Андрієвський, М. В. Трусова // Нафтогазова галузь України. – 2016. – Режим доступу до ресурсу: http://www.naftogaz.com/files/journal/2_2016_preview.pdf.

2. ДСТУ 180 9001:2015 (ISO 9001:2015, IDT) [Електронний ресурс] // ДП «УкрНДНЦ». – 2016. – Режим доступу до ресурсу: <http://khoda.gov.ua/image/catalog/files/%209001.pdf>.

3. Гнебова А. О. Система управління якістю на підприємстві в умовах євроінтеграційних процесів [Електронний ресурс] / А. О. Гнебова, Б. О. Карчевський – Режим доступу до ресурсу: <http://www.global-national.in.ua/archive/8-2015/73.pdf>.

4. Гнебова А. О. Система управління якістю на підприємстві в умовах євроінтеграційних процесів [Електронний ресурс] / А. О. Гнебова, Б. О. Карчевський – Режим доступу до ресурсу: <http://www.global-national.in.ua/archive/8-2015/73.pdf>.

5. Вакуленко А. В. Управління якістю : навч.-метод. посіб. для самост. вивч. дисц. / А. В. Вакуленко. – К. : КНЕУ, 2004. – 167 с.

6. Калита П. Я. Система всеобщег оуправления качеством (TQM) / П. Я. Калита, Т. И. Сарнавская. – К. : УАК, МЦК «ПРИРОСТ», 1997. – 38 с.

УДК 332.055.2

ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ТЕРИТОРІЇ В УМОВАХ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ

О. В. Погорецька

***Івано-Франківський національний технічний університет нафти і газу
pohoretska.oksana@gmail.com***

В теперішніх умовах глобалізації світової економіки змінюється рівень відповідальності за місцевий розвиток, причиною цього стають нові закономірності в державах, які посилюють роль територіальної громади в

економічному розвитку певної невеличкої території і цілої країни. Кожен член суспільства починає усвідомлювати, що саме від його зацікавлень у місцевому розвитку залежить процвітання цілої держави. Реформа місцевого самоврядування та загалом завершення процесів децентралізації покладе на лідера громади новий рівень відповідальності за розвиток території. Об'єднані територіальні громади мають самостійно забезпечувати свою спроможність та нести відповідальність за планування свого розвитку та добробут на тій території. Новоствореній владі громади потрібно володіти знаннями в цій галузі, а також досвідом керування щоб громада була конкурентоспроможною у всіх аспектах.

Дослідженням проблеми конкурентоспроможності займалися відомі економісти: М. Портер, А. Томсон, В. Терещенко, І. Ліпсіц, А. Юданов, Р.Фатхудинов, О. Амоша та інші. Разом з цим, проблема підвищення конкурентоспроможності території залишається актуальною і потребує подальшого, більш глибокого та всебічного дослідження.

Метою даної публікації є дослідження впливу процесів децентралізації на конкурентоспроможність території.

Система місцевого самоврядування на сьогодні не задовольняє потреб суспільства. Функціонування органів місцевого самоврядування у більшості територіальних громад не забезпечує створення та підтримку сприятливого життєвого середовища, необхідного розвитку конкурентоспроможної території [1]. Існуюча та потенційна системи управління представлено на рис. 1 [2].

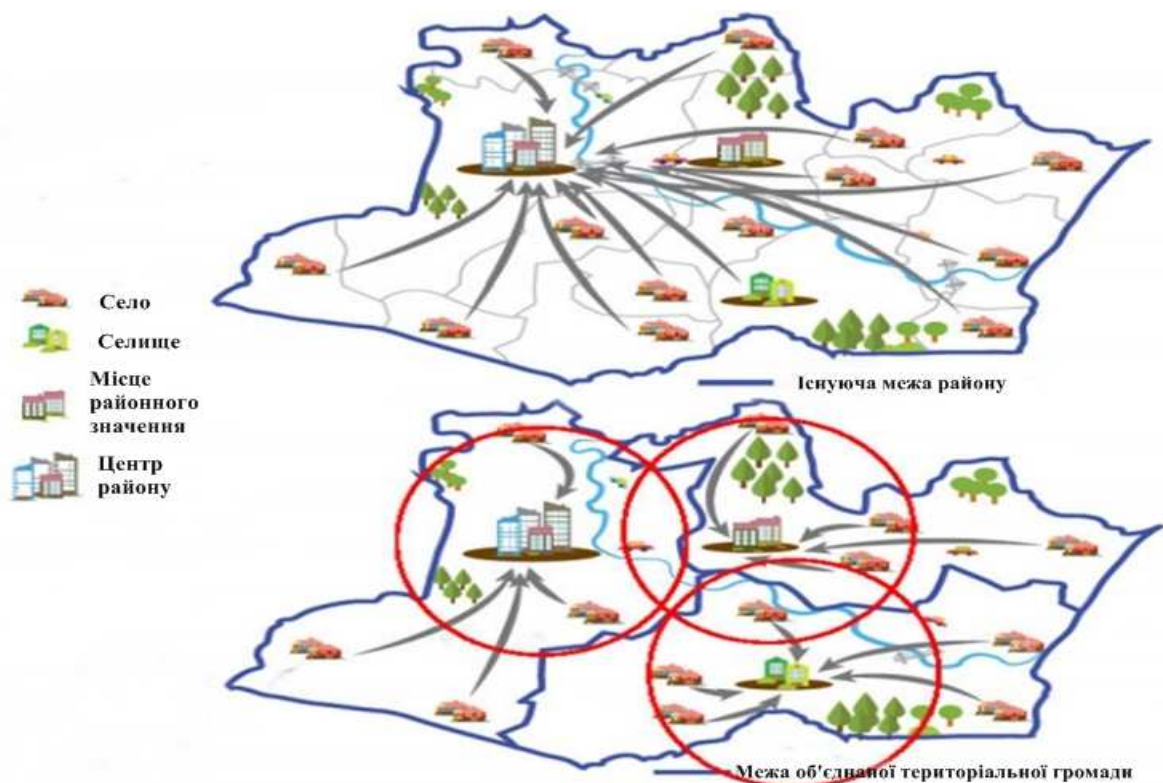

Рис. 1 Існуюча та потенційна системи управління

Отже, в верхній частині показано існуючу систему управління – є район, на території якого розташовано кілька територіальних громад. Адміністративні послуги надаються виключно в районному центрі – адже там є відділи пенсійного, соціального забезпечення, системи освіти та охорони здоров'я та таке інше. Отже, мешканці навіть найвіддаленішої громади змушені для отримання адмінпослуг їхати до районного центру.

Нижня частина ілюструє ситуацію після завершення процедури добровільного об'єднання територіальних громад – на території району сформовано 3 громади, кожна з яких набуває функцій та повноважень, фактично прирівняних до міст обласного значення – тобто всі адміністративні послуги надаватимуться безпосередньо в центрі цієї ОТГ. Таким чином, мешканці громади отримають можливість вирішити свої питання безпосередньо в своїй територіальній громаді, що означатиме наближення послуг до мешканців.

Конкурентоспроможність території залежить від продуктивності фірм, що працюють в території та величини доданої вартості, яку вони створюють. Територіальні громада та бізнес мають спільну мету розвитку – збільшення доходів, яка досягається через стратегію росту конкурентоспроможності та залучення інноваційних високопродуктивних інвестицій, що забезпечать високий рівень доданої вартості [3].

Однієї з переваг децентралізації є те що середовище для ведення бізнесу стане сприятливішим. Повноваження, ресурси і відповідальність перейдуть якнайближче до людей – у громаду: фінансова незалежність – фіксована частка грошей від податків; повсюдність – право розпоряджатися землею на своїй території в тому числі за межами поселень; влада надаватиме регулярні звіти перед своїми виборцями; можливість самостійно вирішувати, як розвиватися, в якому напрямку це потрібно більше, а також що і де будувати; місцева влада відповідальна за все, що відбувається у громаді.

Отже, завершивши процеси децентралізації конкурентоспроможність території однозначно зростатиме, адже послуги будуть наближені до жителів, умови для життя кращими, а для ведення бізнесу – доступнішими. Переваг в проведенні децентралізації безліч, головне спільними зусиллями людей громад вивести свою територію на вищий рівень, створивши об'єднані територіальні громади, які враховуватимуть інтереси всі жителів території.

Список використаних джерел:

- 1 Кавунець А. В. Особливості об'єднання територіальних громад в Україні: підручник / А. В. Кавунець, В. В. Дорох – Київ, 2016. – 66 с.
- 2 Децентралізація влади в Україні – [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://decentralization.gov.ua>
- 3 Васильченко Г.В. / Планування розвитку територіальних громад. Навчальний посібник для посадових осіб місцевого самоврядування / Г. Васильченко, І. Парасюк, Н. Єременко / Асоціація міст України – К., ТОВ «ПІДПРИЄМСТВО «ВІ ЕН ЕЙ», 2015. – 256 с.